



REFORMATORISCHE
POLITIEKE FEDERATIE

TOESPRAAK van L.C. van Dijke
(lijsttrekker RPF)

ONDER EMBARGO
tot 12.00 uur zaterdag 26 maart 1994

RPF: VOOR ALLE DUIDELIJKHEID

Mijnheer de voorzitter, vrienden en vriendinnen..., op deze feestdag van de partij leek het mij goed u melding te maken van een historische ontmoeting welke ik laatst mocht hebben. Historisch, omdat zulk een ontmoeting zich wellicht niet meer zal voordoen. Ik ontmoette laatst iemand die niet wist wat de RPF was. Toen ik ging vertellen over de betekenis van het fenomeen "RPF" verdween daarmee tegelijkertijd wellicht de laatste Nederlander die niet weet wat de RPF betekent. De propaganda, het degelijke werk in de Kamer heeft zijn dienst bewezen..., Nederland kent de RPF.

Nu was het wel opvallend, dat die bewuste persoon dacht dat de RPF een *verzekering* was. En in zekere zin valt dat natuurlijk niet te ontkennen. Immers..., voor alle duidelijkheid..., stem RPF en men is verzekerd dat deze stem ten goede komt aan bijbelgetrouwe politiek. Welke verzekeringsmaatschappij zou meer zekerheid kunnen bieden.

Bijbelgetrouwe politiek..., een uitdrukking die Meindert graag gebruikte om aan te geven waarvoor hij staat..., waar de RPF voor staat..., wat het oogmerk, de doelstelling is. Met welk een energie heeft hij aan die doelstelling gewerkt. Ik weet, dat hij zal zeggen, dat hij die energie niet van zichzelf had...; ik weet dat hij zou zeggen, dat hij de moed en kracht niet uit zijn eigen lijf kon trekken. En dat is natuurlijk ook zo. Maar dat neemt niet weg, dat hij als geen ander mensen in het land ervan overtuigd heeft dat de RPF daarvoor staat.

Intussen ben ik gewaar geworden, dat steeds meer mensen enthousiast zijn geraakt voor de RPF. Wij staan nu aan de start van de landelijke campagne voor de Tweede Kamer verkiezingen, maar ik heb al een paar campagnes gehad..., het afgelopen jaar. Direct na mijn aantreden als lijsttrekker mocht ik het land ingaan... een jaar lang. Aansluitend daarop de campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen. Mensen wat een enthousiasme ontmoet je dan bij de mensen in het land. Wat een inzet voor de club.

Bij de talloze spreekbeurten en werkbezoeken ben ik bemoedigd door de warme belangstelling en hartelijkheid. Het was vermoeiend, maar buitengewoon boeiend. Mijn lieve vrouw heeft mij veel moeten missen, -ik bewonder haar dapperheid- maar werd overladen met bloemen die ik voor haar meekreeg. RPF- vrienden en -vriendinnen..., zeer bedankt.

Soms krijg je in plaats van bloemen wat anders mee. In Mijdrecht een handgesneden beeldje van een veensteker..., twee voeten stevig op de grond en werken...; prachtig symbool voor de RPF. In Wierden kreeg ik zowaar een paar klompen. Voor in de porseleinkast in Den Haag..., wellicht...; of wilde men duidelijk maken, dat heel Nederland ons luid en duidelijk kan horen aankomen..., die flinke ploeg RPF-Kamerleden...?

Ook andere dingen blijven je dan bij. De spreekbeurt in Katwijk..., je zwaait voor de pauze met wat aanmeldingskaartjes en voor je 's avonds naar huis toe gaat liggen er al meer dan tien ingevuld op de bestuurstafel. Of in Oud-Beijerland. Daar waren een aantal mensen, die de week ervoor naar Wallage waren geweest en de avond tevoren naar een spreekbeurt van Deetman. Nu waren ze bij de RPF omdat ze ook ons geluid wel eens wilden horen. Ze wisten echt niet op welke partij ze zouden gaan stemmen. De vergadering bracht hun helderheid. Geen twijfel mogelijk..., ze stemden RPF...!

Mensen als ik ga verhalen van..., ja ik moet ophouden, anders kunt u niet op tijd naar huis..., maar één spektakel moet ik u nog noemen. In Nieuw Lekkerland was tot voor zeer kort geloden niet eens een kiesvereniging. Een paar mensen..., een stuk of vijf, staken de koppen bij elkaar en wilden proberen een raadszetel te verwerven. Toen ik daar een anderhalve maand later mocht spreken hadden ze daar al zo'n zestig leden. Na een hartverwarmende happening waarbij -zoals gebruikelijk- de zaal weer vol zat groeide de kiesvereniging die avond zomaar weer verder naar zo'n tachtig leden. Ze sjeesden met royaal met twee zetels de raad in...!

Het gaat geweldig met de club..., mensen wat zijn we daar blij mee. Wat is het heerlijk Meindert, dat waar jij zo voor hebt gesloofd en geslaafd toch echt van de grond mag komen. Meindert wat heeft de RPF veel aan je onvoorstelbare inzet te danken. Wat heeft de RPF veel te danken aan laat ik maar zeggen de moeder van de RPF..., die Meindert altijd stimuleerde..., alle ruimte gaf..., nooit klaagde en blijmoedig, hoe moeilijk de situatie ook was ervoor stond... Dien je bent geweldig...! Broeders en zusters..., laten we er dankbaar voor zijn en niet vergeten of verzuimen ervoor te danken. Te danken Hem Die de groei gaf en -zo hidden we- geven zal.

Vrienden en vriendinnen..., deze groei is te meer opmerkelijk als we bedenken dat christenen in de Nederlandse samenleving een gedurig kleiner wordende minderheid gaat vormen. Opmerkelijk vindt u niet...? De christenen een minderheid..., wij zijn ons daarvan bewust..., wij zijn daar niet blij om..., maar verliezen daarbij onze blijmoedigheid niet. Het verbaast ons ook niet...; er overkomt ons niets vreemds..., het beangstigt ons daarbij allerminst...! Immers alle macht *is* aan onze Koning..., Koning Jezus.

Wij weten dan ook, dat niet door onze kracht..., niet door ons geweld..., verhaal geweld..., verkiezingsgeweld..., of welk geweld ook maar, maar door..., jawel..., Zijn Geest het zal geschieden. Wij accepteren dat de christenheid een minderheid is. Dat is wat anders dan toejuichen, maar we weten dat waar onze zwakheid uitkomt, daarin Zijn kracht zich zal openbaren.

Broeders en zusters intussen wordt door velen getwijfeld aan het nut van zo'n groepje christenen in het Nederlandse parlement. Men stemt op een grotere club...; dat heeft toch wat meer body, meer gezicht, meer status, vooral ook meer macht. Immers om die macht gaat het toch in de politiek...?

Wat zou het een zegen zijn, als bijbelgetrouwe christenen eens werden verlost van dit machtsdenken...; laten we bidden of dit machtsdenken van ons mag worden afgenomen. Christus zei: "Gij zijt het zout der aarde..." Vrienden en vriendinnen we weten toch wat dat betekend: *Smaakmakend...*, *bederfwerend*. "Indien nu het zout smakeloos wordt..., het dient nergens meer toe dan om weggeworpen en van de mensen vertreden te worden..."

Nederland is een flauw land geworden. Het bederf slaat toe... Velen zien het, proeven het..., werpen dat wat dan christelijk moet heten weg. Het dient immers nergens meer toe.

Als christenen..., als RPF-ers nu maar zijn wat ze zijn..., dan wordt het bederf gewerd, de samenleving op smaak gebracht. Vrienden, wees wat je bent en je dient ergens toe. Er moet zout toegevoegd worden aan de Nederlandse..., aan de wereldwijde samenleving. Ziedaar een geweldige taak voor de bijbelgetrouwe politiek, voor de RPF. Wijs daar uw broeders en zusters eens op., in uw gemeente, in uw eigen familie- en vriendenkring...?

Vrienden en vriendinnen, dit zout wil de *hele samenleving* doortrekken, het bederf overal weren. Daarom is christelijke politiek integrale politiek. Het beperkt zich niet tot een paar in het oog springende punten zoals abortus provocatus en euthanasie, al is het bederf daar wel ver doorgevreten. Hoewel het dus niet over deze ethische kwesties alleen mag gaan, moeten we van weeromstuit deze ontstellende problematiek niet laten liggen. Nooit, nee nooit mogen we daarover ophouden. Dit grote kwaad in onze samenleving dwingt ons in de strijd voor het leven. We zullen die strijd blijven voeren.

Maar dat zout wil ook genezend werken daar waar het milieu, ons ecosysteem bedorven..., kapot gemaakt..., onbruikbaar dreigt te worden. Daarom ontlopen we onze verantwoordelijkheid niet en staan we voor een intensivering van financiële inspanning. In ons programma "verantwoord kiezen en rechtvaardig delen" maken we die keuze. Maar ons programma steekt ook dieper dan alleen geld voor herstel vrijmaken. Ons programma spreekt van een *herijking van onze wijze van leven*. Een veel gehoorde term in dit verband is dat we moeten komen tot een trendbreuk..., maar wat er ook werd "gebroken", de trend in elk geval niet. De RPF bepleit een radicale breuk met het verafgode welvaartsstreven..., met het nooit genoeg hebben. De Schepper gaf de aarde genoeg voor de behoefte van de mensen...; maar wat God de aarde gaf is ten enen male ontoereikend voor onze hegeerte... De wortel van het kwaad..., de mens die meer eist dan God geeft.

Ook daar moet het zout op inwerken..., het ongebreidelde materialisme..., bederf voor de schepping...! Daarom laat ons programma het niet bij een opmerking, dat we op te grote voet hebben geleefd, maar wijst een weg aan om die stap terug op een verantwoord en sociaal aanvaardbare wijze te maken. Erkennen dat we op te grote voet hebben geleefd en nog leven is één..., de stap terug maken is nog weer wat anders.

Ook wil dit zout genezend inwerken op het mondiale -wereldwijde- bederf dat zichtbaar wordt in het schrijnende hongerprobleem in deze wereld. Het getuigt van christelijke bewogenheid hier te *passen* voor kleine passen. We moeten een grote stap durven en willen doen, omdat we zo lang verzuimden een voet te verzetten.

Vandaar dat "verantwoord kiezen en rechtvaardig delen" er voor de RPF toe leidt, dat er een verhoging van het budget voor ontwikkelingssamenwerking moet komen. Waar dagelijks honderden miljoenen met de hongerdood worden bedreigd past geen gepouter in de marge. Wij weten dat werkelijke hulp aan deze mensen niet buitenom de verkondiging van het Evangelie tot stand komt, maar dat is geen alibi voor nationaal egoïsme.

Dit zout wil genezend inwerken op de bedorven sociale verbanden..., genezend inwerken op het grote kwaad van individualisering. Er is alle aanleiding om over dat proces zeer bezorgd te zijn. Te meer omdat de kwalijke gevolgen nauwelijks onderkend worden en allerminst op de politieke agenda's prijken.

In dat kader ben ik ook oprecht verbaasd over de oproep van minister Hirsch Ballin gedaan in het TV-programma van de EO, het Elfde Uur van Andries Knevel. De minister riep de christelijke partijen op om met het CDA schouder aan schouder te staan in de strijd voor het behoud van het gezin als hoeksteen voor de samenleving. Ik ben oprecht verbaasd, omdat de schouder van het CDA in deze strijd in geen velden of wegen te bekennen is.

De RPF is er -voor alle duidelijkheid- van overtuigd, dat de strijd voor het gezin gevoerd moet blijven worden. Daarom wijst ons programma zo nadrukkelijk op het belang van de in de schepping gelegde verbanden van huwelijk en gezin. Dat brengt weer smaak aan een echt samen-leven.

Zout..., waartoe zou het dienen...? christelijke politiek...? waartoe zou het dienen...? Zou er nog plaats zijn voor christelijke, voor bijbelgetrouwe politiek...? Ons land schreeuwt erom, de wereld hunkert ernaar.

Als we als christenen, als RPF-ers niet zijn, wat we zijn..., dan is dat geen "pech hebben"..., geen "jammer dan"..., maar dan dienen we nergens meer toe, dan om weggeworpen te worden. Als de RPF dat niet wil zijn..., weg ermee.

Wat heerlijk, vrienden en vriendinnen, dat het RPI-programma ervan getuigt zout in deze samenleving, in deze wereld te willen zijn. Het dient dus wel degelijk ergens toe..., het dient de samenleving, nationaal en mondiaal, het dient Christus, de Koning der wereld. Wie zei er: "Wat moet je met zo'n handvol RPF-ers in de Tweede Kamer...?" Beste mensen, laat u niks wijsmaken..., het zijn kwade machten en krachten die ons daarmee willen ontmoedigen. Bedenk daarom wat zout kan..., ja moet betekenen...!

Als we deze noties vasthouden, van-daar-uit onze roeping verstaan betekent de macht van het getal zo weinig. Wij zijn er niet op uit om via de macht van het getal een soort christelijke dictatuur te vestigen. Zulk een denken is zo oppervlakkig. Zo wezensvreemd ook aan Christus. We moeten ons daardoor niet laten verleiden.

Broeders en zusters uit het voorgaande is dus wel duidelijk, dat christelijke politiek inderdaad *integrale* politiek is. Het omvat het hele leven, elk beleidsterrein..., nationaal en internationaal...; dus een breed arbeidsveld. Dan blijkt ook welhaast vanzelf, dat het probleem dat aan alle politieke vragen ten grondslag ligt niet van economische aard is, ook niet een sociaal probleem is. Het gaat om de gerechtigheid van het gekomen en komende Rijk van God. Ik zal daar nu niet verder op ingaan, maar duidelijk is wel dat dit een zaak is die het tastbare..., het grijpbare overstijgt. Christelijke politiek is onderdeel van de geestelijke strijd die gevoerd wordt. Allerlei politiek gehakketak, controversen over AOW, werkgelegenheid en economische groeicijfers zijn van belang, hebben hun betekenis, houden ons zeer bezig..., *maar zijn niet essentieel.*

In deze strijd staan we..., in deze strijd wil de RPF dienen. Een strijd *voor* het milieu, *voor* het leven, *voor* huwelijk en gezin, *voor* meer werk..., *voor* meer veiligheid, *voor* mondiale gerechtigheid. D'r is een hoop te doen. Het hoeft niet in eigen kracht. Bijbelgetrouwe politiek...; Meindert staat ervoor..., ik sta ervoor..., *wij staan ervoor...!*

Op deze feestelijke bijeenkomst start voor de RPF de campagne. Opnieuw een zware en lange marathon. Ik heb alle vertrouwen in een goede afloop. Het ziet er toch goed uit allemaal...? Laten we met elkaar, met onverminderde kracht en inzet, aan de slag gaan. Laat de nederlandse samenleving proeven dat we er zijn..., bedorfwerend..., smaakmakend. Aan de slag..., met als doelstelling het goede voor de mens... en de eer van onze God...! Broeders en zusters..., laten we aan de slag gaan..., handen vouwen en uit de mouwen..., mensen d'r tegenaan voor een Nieuw Nederland naar Bijbelse normen.

Ik heb gezegd.